

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 3188   29.09.2020 г.   Град Благоевград
Окръжен съд – Благоевград   Четвърти въззивен граждански състав

На 29.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров
Членове: Владимир Ковачев
   Атанас Иванов

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Въззивно частно гражданско дело № 20201200500809 по описа за 2020 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 ал. 1 т. 2 във връзка с чл. 577 от ГПК.

Образувано е по частна жалба от „А.Д.“ ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. С. 1505, р-н „И.“, ж.к. „И.“, ул. „В.А.“ № 9-11, магазин 2, представлявано от Управителят К.И.Г., чрез адв. Д.Г.-П., срещу отказа на Съдията по вписванията при РС Разлог, постановен с Определение № 12 от 29.06.2020г., с което е отказано да се разпорежи вписване на Удостоверение с изх. № 20200619104627/19.06.2020г. на Агенцията по вписванията по заявление от управителят на „А.Д.“ ООД.

С частната жалба са наведени доводи за неправилност на обжалваното определение на Съдията по вписванията към РС Разлог, като се иска от съда да го отмени и да върне преписката със задължителни указания да с извърши вписване на представеното удостоверение за преобразуване по преписка с вх. № 2022 от 29.06.2020г. по описа на СВ при РС Разлог като отговаряща на изискванията на закона.

Оспорват се с частната жалба доводите на съдията по вписванията, на които същият е основал отказа си. Поддържа се с жалбата че описанието на имотите в удостоверението за преобразуване на търговски дружества, чрез вливане на „Ф. ЕООД, ЕИК *“, в приемащото дружество „А.Д.“ ООД, ЕИК *, не е необходимо, тъй като с ТР № 7/2012г. на ОСГТК на ВКС, ясно и недвусмислено е посочено, че удостоверението за вписване по чл. 236в ал.1 от ТЗ, не е акт за прехвърляне на правото на собственост, а е от категорията на тези по чл. 4, б. „л“ от ПВ, т.е. акт, за който със закон/ТЗ/, е предвидено изрично че подлежи на вписване, но съдията по вписванията макар правилно да е приложил разпоредбата на чл. 6 от ПВ, не е отчел конкретната разпоредба на чл. 6 ал.2, б. „б“ от ПВ. Сочи се с частната жалба, че макар описанието на недвижимите имоти да не е било необходимо да бъде извършено в

представеното за вписване удостоверение за преобразуване на търговски дружества, в случая пред СВ към РС Разлог ведно със заявлението са били представени- счетоводния баланс на „Ф. ЕООД, както и кадастрални схеми, издадени от АГКК, за всеки един от недвижимите имоти, предмет на извършеното вливане на двете дружества. Представен е със заявлението и Учредителен акт с непарична вноска в капитала на „Ф. ЕООД и Извлечение от ИКАР по партидата на заличеното дружество. В този смисъл наведени са доводи, че пред съдията по вписванията са представени убедителни доказателства и подробно описание на недвижимите имоти, предмет на извършеното преобразуване на двете търговски дружества.

Оспорва се с частната жалба и другото основание на което съдията по вписвания към РС Разлог е отказал вписването на представеното пред него удостоверение за преобразуване на търговски дружества- липсата на декларация по чл. 264 от ДОПК, удостоверяваща липсата на непогасени и подлежащи на принудително изпълнение публични държавни и общински задължения. Счетено е че е допуснато нарушение, доколкото издаденото удостоверение за данъчна оценка за всички имоти е на името на приобретателя „А.Д.“ ООД. Оспорват се частната жалба доводите на съдията по вписванията, отказал вписването на представеното удостоверение за преобразуване на търговски дружества, доколкото пред него е представена нотариално заверена декларация по чл. 264 ал.1 от ДОПК, подписана от управителят на „Ф. ЕООД и то към меродавния момент- в който правата и задълженията на преобразуващото се чрез вливане дружество, са преминали към правопреемника- „А.Д.“ ООД, в това число и правото на собственост върху недвижимите имоти, включени в капитала на преобразуващите се дружества. Сочи се с частната жалба, че в изпълнение на задълженията, дружеството молител е представило в преписката пред СВ към РС Разлог и удостоверения за данъчна оценка за всеки един от имотите, издадени на „А.Д.“ ООД, защото именно това дружество е титуляра на правото на собственост към момента на вписването на вливането в ТР.

Във връзка с изложените доводи в обжалваното определение от СВ към РС Разлог за наднаесена такса във връзка с искането за вписване, иска се от дружеството частен жалбоподател- „А.Д.“ ООД, чрез пълномощника му адв. Д.Г.-П., възстановяване на наднаесената сума от 1 158лв., като недължимо платена към бюджета като държавна такса.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства във връзка с представената в заверено копие преписка от СВ към РС Разлог, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № 2022/29.06.2020г., депозирано от К.И.Г., в качеството му на Управител на „А.Д.“ ООД, ЕИК *, е сезиран Съдията по вписванията в Службата към Районен съд Разлог, с искане на осн. чл. 4 б. „л“ от ПВ, във вр. с чл. 263и ал. 6 от ТЗ на Удостоверение за преобразуване на търговски дружества, чрез вливането на „Ф. ЕООД, ЕИК *, в „А.Д.“ ООД.

Към заявлението за вписване са приложени освен Удостоверение с изх. №

20200619104627/19.06.2020г. и акта за учредяване на „Ф. ЕООД, са представени нотариално заверени схеми от АГКК, за всеки един от недвижимите имоти, предмет на извършеното преобразуване на търговските дружества, нотариален акт за покупката на недвижимите имоти, счетоводен баланс на „Ф. ЕООД към 31.05.2020г. както и справка по партидата на „Ф. ЕООД, за вписвания и заличавания по партидата на дружеството в СВ към РС Разлог, за периода от 01.01.1992г. до 26.06.2020г.

Представени са от молителят ведно със заявлението за вписване и Дакларация по чл. 264 ал.1 от ДОПК от Управителят на „Ф. ЕООД, към 30.01.2020г., с нотариална заверка на подписа, както и Удостоверения за данъчна оценка по чл. 264 от ДОПК, издадени на дружеството молител- „А.Д.“ ООД.

Представена е пред СВ към РС Разлог и квитанция за платена такса за вписване в размер на 1 163.58лв.

С обжалваното Определение № 12 от 29.06.2020г., Съдията по вписванията към Службата по вписвания в Районен съд Разлог, е отказал да разпорежи вписване на представеното пред него Удостоверение с изх. № 20200619104627/19.06.2020г. на АВ, по заявление с вх. № 2022/29.06.2020г., депозирано от К.И.Г., в качеството му на Управител на „А.Д.“ ООД, ЕИК *.

Установява се от атакувания отказ да се извърши вписване, обективизиран в обжалваното по настоящото дело определение, че същият е постановен по следните съображения:

Съдията по вписванията е стигнал до извода, че следва да откаже вписването, тъй като е приел че в представеното Удостоверение с изх. № 20200619104627/19.06.2020г., не са описани недвижимите имоти и не е посочено тяхното местонахождение, съгласно чл. 6 ал.1 б.“в“ от ПВ, което е пречка за съдията да прецени дали е компетентен да се произнесе по искането за вписване. Изложени са съображения, че доколкото в представеното за вписване удостоверение за преобразуване на търговски дружества липсва описание на недвижим имот, то не може да бъде извършена преценка, дали то е измежду актовете по чл. 4 б. „л“ от ТЗ, които подлежат на вписване.

Съдията по вписванията е счел, че не е оторизиран от закона за извършване на служебна проверка, дали в патримониума на преобразуваното дружество има недвижими имоти, находящи се в района на СВ към РС Разлог, а за недвижимите имоти в гр. Банско, за които са представени нотариално заверени схеми, няма доказателства дали тези имоти са собственост на „Ф. ЕООД към момента на извършване на вливането му в „А.Д.“ ООД.

Обжалваният отказ за вписване на представеното пред СВ към РС Разлог-Удостоверение с изх. № 20200619104627/19.06.2020г. за извършено преобразуване на търговски дружества чрез вливането на „Ф. ЕООД в „А.Д.“ ООД, е постановен и на друго

самостоятелно основание- не са представени удостоверения за данъчни оценки на недвижимите имоти, издадено на „Ф. ЕООД, а са представени такива на дружеството молител „А.Д.“ ООД. Не става ясно мотивите на съдията по вписвания към обжалвания акт, дали преобразуващото дружество има непогасени данъчни задължения, тъй като декларация по чл. 264 от ДОПК, подписана от представителят на „А.Д.“ ООД няма представена пред СВ към РС Разлог, във връзка с искането за вписване на Удостоверение с изх. № 20200619104627/19.06.2020г.

Окръжният съд, след като съобрази твърденията на жалбоподателя и развитите от него правни доводи, и след като прецени данните по делото въз основа на представените по настоящото дело доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от правна страна:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275 ал.1 от ГПК, от надлежната страна в процеса, с право и интерес от обжалване срещу валидно и допустимо определение на съдията по вписванията, поради което като процесуално допустима същата следва да бъде разгледана по същество.

С нормата на чл. 569 т. 5 ГПК се определя производството по вписване, отбелязване и заличаване като нотариално, поради което и приложими са утвърдените от закона общи правила по чл. 569-577 ГПК. Съгласно чл. 571 изр. второ ГПК вписване, отбелязване и заличаване на вписване предполага подадена молба в писмена форма. За неуредените изрично случаи на общо основание съответно приложение следва да намерят и общите правила на охранителните производства – Глава четиридесет и девета от Гражданския процесуален кодекс, а по силата на чл. 540 ГПК и общите правила на процесуалния закон – Част първа на Гражданския процесуален кодекс (в този смисъл съображения по т. 6 от Тълкувателно решение № 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС).

Съгласно задължителното разрешение, дадено в цитираното тълкувателно решение на ВКС, и съобразно нормата на чл. 32а, ал. 1 от Правилника за вписванията /ПВ/, следва да се направи извод, че проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл. 32а ал. 1 ПВ при произнасяне по искане за извършване на вписване на определен акт, с което той е сезиран, включва изследване на това дали представеният за вписване акт е такъв, който подлежи на вписване, дали е съставен съобразно изискванията на закона за форма и има ли предвиденото в чл. 6, ал. 1, б. "а" и б. "в" ПВ съдържание, без да проверява наличието на материалноправните предпоставки за издаване на акта, чието вписване се иска, освен ако това е изрично предвидено в закон.

В случая от заявителя- „А.Д.“ ООД е направено искане за вписване на удостоверение за преобразуване на търговско дружество чрез вливане на „Ф. ЕООД в „А.Д.“ ООД, по чл. 263в ал. 1 от ТЗ. Съобразно разрешенията в т. 3 от ТР № 7/2012 на ОСГТК, когато в имуществото на преобразуващото се дружество има вещно право върху недвижими имоти или други права, за които закон изисква отчуждаването им да бъде

вписано в книгите по Правилника за вписванията /ПВ/, чл. 263и ал. 6 ТЗ предвижда издаване на удостоверение за вписване на преобразуването и задължава управителния орган на новоучреденото или приемащото дружество, да го представи пред съответния регистър.

Удостоверението за вписване по чл. 263в ал. 1 и чл. 263г ал. 1 от ТЗ, не е акт за прехвърляне на собственост по смисъла на чл. 4 б. "а" от ПВ, нито е акт, който може да бъде приравнен на някои от другите описани в чл. 4 б. "б" – "з" от ПВ. То само удостоверява настъпилото правоприемство и поради това се явява акт, за който със закон (ТЗ) е предвидено, че подлежи на вписване, по смисъла на чл. 4 б. "и" (предишна, изм. ДВ бр. 63/2014 г.), или сега действаща разпоредба на чл. 4 б. "л" от ПВ. По тази причина неговото вписване следва да се извърши по реда на раздел II ПВ, като се спазят изискванията на чл. 6-9 от ПВ. В тази насока е приетото с Определение № 229 от 16.05.2019 г. на ВКС по ч. т. д. № 204/2019 г., I т. о., ТК.

Отказ на съдията по вписванията да впише представеното пред него удостоверение за вписване по чл. 263в ал.1 и чл. 263г, ал. 1, може да бъде постановен когато: след преглед на съдържанието на акта се установи, че същият не фигурира сред актовете, които подлежат на вписване; по съображения за местна некомпетентност на съдията по вписванията (чл. 570, ал. 1 ГПК, чл. 7 ПВ), за наличието на която се следи служебно; по съображения, извлечени от формата на акта или неговото съдържание (липса на идентификация на страните и на недвижимия имот); при невнасяне на дължимата за вписването такса; при непредставяне на скица-копие от кадастралната карта съгласно чл. 6, ал. 3 ПВ и ако не са представени доказателства за изпълнението на изискванията на чл. 264 от ДОПК.

В настоящия случай актът, който подлежи на вписване в Агенцията по вписвания, е удостоверението за вписване на преобразуването на търговското дружество в Търговския регистър, който е акт подлежащ на вписване (чл. 4, б. "л" ПВ). Същото не съдържа описание на имотите, до които се отнася актът. *В случая, това не е необходимо, доколкото се касае за акт за преобразуване на търговско дружество (арг. чл. 6, ал. 2, б. "б" ПВ)*, но е нужно да се индивидуализират недвижимите вещи, които са предмет на преобразуването, предвид необходимостта от отразяването на съответните промени върху собствеността на тези вещи, с оглед възникване на противопоставими права. Към заявлението за вписване обаче в настоящия случай са представени нотариално заверени схеми на недвижимите имоти, в които изрично е посочено, че към момента на вливането на „Ф. ЕООД в „А.Д.“ ООД, тези недвижими имоти са били собственост на преобразуващото се дружество- „Ф. ЕООД. С оглед на представените актуални кадастрални схеми на недвижимите имоти, съставът на ОС Благоевград намира, че недвижимите имоти като част от капитала на преобразуваното дружество, са ясно и точно индивидуализирани както по вид, така и по местоположение площ и съсед, като са посочени актуалните им идентификационни номера, даващи възможност за извършване на тяхното вписване по партидата на „А.Д.“ ООД. Предоставен е като приложение със заявлението за вписване и счетоводен баланс на „Ф. ЕООД, към момента на извършването на вливането му в „А.Д.“ ООД, от което е видно че тези имоти са

били част от капитала на преобразуваното дружество, преди неговото прекратяване.

Поради изложените съображения неоснователни са доводите на съдията по вписванията към СВ на РС Разлог, на които същият се е позовал за да обоснове отказа си, че липсва описание на имотите съгласно чл. 6 ал.1 б. „в“ от ПВ, както и че липсва описание на тези имоти в представеното удостоверение за вписване по чл. 263в ал.1 и чл. 263г, ал. 1, тъй като такова описание на имотите в самото удостоверение не се изисква от закона, а представени са със заявлението с вх. № 2022/29.06.2020г., депозирано от К.И.Г., в качеството му на Управител на „А.Д.“ ООД, ЕИК *, достатъчно писмени доказателства съдържащи ясно и точно описание на недвижимите имоти, както и доказателства че същите са били част от капитала на преобразуваното дружество, към момента на вливането на „Ф. ЕООД в „А.Д.“ ООД.

Удостоверението за вписване по чл. 263в, ал. 1 и чл. 263г, ал. 1 от ТЗ не е акт за прехвърляне на собственост по смисъла на чл. 4 б. "а" от ПВ, нито е акт, който може да бъде приравнен на някои от другите описани в чл. 4 б. "б" – "з" от ПВ. То само удостоверява настъпилото правоприемство и поради това се явява акт, за който със закон (ТЗ) е предвидено, че подлежи на вписване, по смисъла на чл. 4 б. "и" от ПВ. По тази причина неговото вписване следва да се извърши по реда на раздел II ПВ, като се спазят изискванията на чл. 6-9 от ПВ.

Не са налице нарушения по отношение на местната компетентност на съдията по вписванията, доколкото с молбата са заявени за вписване само имоти, чието местонахождение е в района на действие на Служба по вписвания – гр. Разлог. Неоснователни са доводите на съдията по вписаните в мотивите към акта, с който е отказано вписване, че липсва индивидуализация на недвижимите имоти и доказателства за това че същите са собственост на преобразуваното дружество/ „Ф. ЕООД/, към момента на вливането му в „А.Д.“ ООД, не дава възможност за преценка дали съдията по вписванията към СВ на РС Разлог е компетентен да се произнесе по подаденото заявление за вписване.

Имотите са индивидуализирани с всички индивидуализиращи данни, представени са и заключителния счетоводен баланс на „Ф. ЕООД, заверени нотариално актуални кадастрални схеми на недвижимите имоти, както и убедителни доказателства за правото на собственост от преди извършеното преобразуване на търговските дружества.

С Определение № 218 от 15.07.2020 г. на ВКС по ч.т. . № 828/2020г., I т. о., ТК, докладчик съдията Росица Божилова, е даден отговор на въпроса следва ли да се представят пред съдията по вписванията декларации по чл. 264 от ДОПК, при искане за вписване на Удостоверението по чл. 263в, ал. 1 и чл. 263г, ал. 1 от ТЗ.

Изложени са съображения, във вр. с ТР № 7/25.04.2013г. по тълк. дело № 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС, според което удостоверението за вписване не е акт за прехвърляне на собственост, по смисъла на чл. 4 б. "а" от ПВ, нито е акт, който може да бъде приравнен на

някои от описаните в чл. 4 б. "б-з" ПВ актове. То само удостоверява настъпилото правоприемство, бидейки акт, за който вписването е предвидено със закон, по смисъла на чл. 4 б. "и" ПВ. С цитираното определение е прието, че липсва основание за разширително тълкуване на чл. 264 ал. 1 ДОПК, според предл. първо на който - Прехвърлянето или учредяването на вещни права върху недвижими имоти или наследствени права, включващи недвижими имоти, включването на недвижими имоти или вещни права върху недвижими имоти като непарични вноски в капитала на търговски дружества, вписването на ипотека или особен залог се допуска след представяне на писмена декларация от прехвърлителя или учредителя, съответно ипотекарния длъжник или залогодателя, че няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски, а според предл. второ – Наличието или липсата на непогасени данъчни задължения за имота се удостоверява в данъчната оценка. Видно е, че всички визирани хипотези касаят разпореждане с вещни права или учредяването на вещни тежести, а не универсално правоприемство – както в правата, така и в задълженията на разпореждащия се, каквото е налице при преобразуването на търговско дружество чрез вливане. Това е и логично изводимо от целта на установяването на посочените обстоятелства, съдържаща се в ал. 4 на чл. 264 ДОПК, според който: Когато прехвърлителят или учредителят декларират, че имат посочените в ал. 1 и ал. 2 публични държавни и общински задължения, действията по ал. 1 и ал. 2 могат да се извършат след тяхното заплащане или ако длъжникът писмено декларира, че е съгласен публичните държавни и общински вземания да се погасяват от сумата срещу прехвърлянето или учредяването на вещното право и купувачът внесе дължимата сума в съответния бюджет. Целта на удостоверяването е да се гарантира събирането на тези задължения, което, с напускането патримониума на длъжника на недвижимото му имущество или обременяването му с вещни тежести, би се оказало компрометирано, каквато опасност преобразуването на търговско дружество чрез вливане не предпоставя, доколкото и след преобразуването, със същото имущество ще продължи да отговаря за същите задължения приемащото дружество, съгласно чл. 263 и ал. 2 ТЗ. При това следва да се съобрази, че удостоверяването в удостоверението за данъчната оценка касае единствено дължимите за конкретния недвижим имот данъчни задължения – чл. 264 ал. 1 пр. второ ДОПК, в отличие от пр. първо на разпоредбата - касаещо декларирането на липса на непогасени, подлежащи на принудително изпълнение задължения общо – за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски.

При така изложените съображения, даден от състава на ВКС на РБ отговор на поставения от жалбоподателя въпрос: При вписване на удостоверение за вписване по чл. 263в ал. 1 ТЗ за преобразуване на търговско дружество чрез вливане, съгласно чл. 263и ал. 6 ТЗ, *не е необходимо представянето на удостоверение за данъчна оценка, удостоверяващо наличието или липсата на непогасени данъчни задължения, за недвижимите имоти, включващи се в имуществото на преобразуващото се дружество.*

Поради изложените съображения в цитираното Определение № 218 от 15.07.2020 г. на ВКС по ч. т. д. № 828/2020 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Росица Божилова, налага се

безспорния извод, че незаконосъобразен е отказа на СВ към РС Разлог да откаже вписването на представеното пред него със заявление с вх. № 2022/29.06.2020г., депозирано от К.И.Г., в качеството му на Управител на „А.Д.“ ООД, ЕИК *- удостоверение за вписване по чл. 263в ал.1 и чл. 263г, ал. 1, поради липса на представена декларация по чл. 264 от ДОПК.

Поради изложените аргументи и при съобразяване на установената съдебна практика за вписването на удостоверение за вписване по чл. 263в ал.1 и чл. 263г, ал. 1, частната жалба на „А.Д.“ ООД, депозирана чрез процесуалния пълномощник е основателна и следва да бъде уважена, а постановения отказ на Съдията по вписвания към РС Благоевград с Определение № 12 от 29.06.2020г., следва да бъде отменен като неправилен и постановен в несъответствие с разпоредбите на ПВ.

Водим от горното и на основание чл. 577 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ отказа на Съдията по вписванията при РС Разлог, постановен с Определение № 12 от 29.06.2020г., с което е отказано да се разпореди вписване на Удостоверение с изх. № 20200619104627/19.06.2020г. на Агенцията по вписванията по заявление от управителят на „А.Д.“ ООД.

ВРЪЩА преписката на СВ при РС Разлог, за извършване на вписването, заявено със заявление с вх. № 2022/29.06.2020г., депозирано от К.И.Г., в качеството му на Управител на „А.Д.“ ООД, ЕИК *, с искане на осн. чл. 4 б. „л“ от ПВ, във вр. с чл. 263и ал. 6 от ТЗ за вписване на Удостоверение за преобразуване на търговски дружества, чрез вливането на „Ф. ЕООД, ЕИК *, в „А.Д.“ ООД.

Определението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____